

Ю. В. СЕМЕНЮК
Ю. М. ЛИСЕЦЬКИЙ

ГЕОПОЛІТИЧНИЙ ТРИКУТНИК. НОВА ГЕОМЕТРІЯ

У статті здійснено ретроспективний аналіз відносин між Сполученими Штатами Америки та Китаєм. Доведено, що вони є найбільшим визначальним фактором формування архітектури глобальної безпеки на найближчі десятиліття. Показано, що за останні роки ці відносини зазнали значних змін, перетворившись на геополітичне протистояння, в якому росії, також займає своє місце. Подальша трансформація сфер геополітичного впливу, пов'язана з нападом росії на Україну. Зважаючи на технологічну деградацію й розрив відносин росії із Заходом, це означає неминучий перехід росії у сферу впливу Китаю. Тому Китай не засудив дії російського керівництва та надав йому економічну підтримку, намагаючись використати російсько-українську війну задля власного геополітичного посилення та можливої перебудови світопорядку.

Ключові слова: геополітика, вплив, протистояння, загроза, стратегічна конкуренція, світопорядок.

Semenyuk Yurii, Lysetsyi Yurii. Geopolitical triangle. New geometry

The article conducts a retrospective analysis of the relations between the USA and China, demonstrating that they are the most significant defining factor in shaping the architecture of global security for the coming decades. It shows that these relations have undergone significant changes in recent years, transforming into a geopolitical confrontation in which Russia also has a place. If we talk about the further transformation of spheres of geopolitical influence, Russia's attack on Ukraine has become a real gift to China. Given Russia's technological degradation and the severance of relations with the West, this means its inevitable transition to China's sphere of influence. Therefore, China did not condemn the actions of the Russian leadership for the full-scale invasion of Ukraine and provided it with economic support, trying to use the Russian-

© СЕМЕНЮК Юрій Володимирович – кандидат політичних наук, Національний університет оборони України; ORCID: 0000-0002-9415-4427; e-mail: snik71083@gmail.com

© ЛИСЕЦЬКИЙ Юрій Михайлович – доктор технічних наук, доцент, Воєнна академія імені Євгенія Березняка; ORCID: 0000-0002-5080-1856; e-mail: Yurii.Lysetskyi@snt.ua

Ukrainian war for its own geopolitical strengthening and possible restructuring of the world order.

Key words: *geopolitics, influence, confrontation, threat, strategic competition, world order.*

Відносини між Сполученими Штатами Америки (США) та Китайською Народною Республікою (КНР) зазвичай описують як найбільш визначальний фактор формування архітектури глобальної безпеки на найближчі десятиліття [1]. Проте за останні роки вони зазнали значних змін, перетворившись на геополітичне протистояння, в якому російська федерація (рф) також займає своє місце. Тому в 2017 році США були змушені визнати КНР і рф конкурентами в геополітичній сфері.

Питання геополітичного протистояння США та КНР, США та рф досліджувалися у наукових працях як зарубіжних, так і вітчизняних авторів [1–6]. Водночас нова трансформація відносин у геополітичному трикутнику США, КНР, рф недостатньо досліджена.

Мета статті – дослідити нову геометрію протистояння в геополітичному трикутнику США, КНР, рф.

Після закінчення холодної війни і до початку 2010-х років США займали однакову позицію щодо КНР та рф, незважаючи на існування певних проблем. У той час адміністрація Джорджа Буша чітко дала зрозуміти, що США повинні скористатися можливістю, унікальною в історичному плані, а саме: відсутністю фундаментального конфлікту між великими державами, та «побудувати нові стратегічні відносини з рф, побудовані на основі реалій двадцять першого століття: США та рф більше не є стратегічними противниками та вітають появу сильного, мирного та процвітаючого Китаю» [7,8].

Адміністрація Барака Обама, з метою підтримки очолюваного США міжнародного порядку, також висловила прихильність встановленню відносин співпраці з КНР та рф. США сподівалися «побудувати позитивні, конструктивні та всеосяжні відносини з Китаєм», співпрацювати з КНР задля вирішення різного роду проблемних питань міжнародного характеру, таких, як боротьба з тероризмом, зміна клімату та ядерний розвиток Північної Кореї [9]. Обама прагнув «побудувати стабільні, змістовні, багатовимірні відносини і з росією, засновані на взаємовигідних інтересах» [9].

США проводили політику взаємодії з КНР у період після холодної війни, засновану на зміцненні політичних, соціальних та економічних зв'язків, підкріплену економічними вигодами та надіями на майбутню демократизацію [4]. Відтоді КНР досягла значного економічного зростання, перевершивши Японію в 2010 році, та стала країною з другою економікою в світі за обсягом ВВП. Маючи економічну силу, КНР продовжувала модернізувати народно-визвольну армію Китаю (НВАК) протягом 2000-х років. Більше того, навіть коли дефіцит торгівлі США з КНР продовжував зростати, виникла проблема нетарифних бар'єрів, включаючи обмеження доступу іноземних компаній на китайський ринок. За цих обставин як адміністрації Буша, так і Обама ставали дедалі більше незадоволеними та обережними щодо КНР у військовій та економічній сферах.

Після Революції Гідності в Україні наприкінці лютого 2014 року рф розпочала військову інтервенцію на Кримському півострові та незаконно анексувала його в березні того ж року. Пізніше рф брала участь у збройному конфлікті у Донецькій та Луганській областях, очолюючи і підтримуючи його. У відповідь на ці події адміністрація Обама видала розпорядження про введення економічних санкцій проти посадових осіб уряду рф та російських компаній [11]. Крім того, протягом цього ж періоду зростала занепокоєність щодо використання рф кіберпростору для впливу та втручання у вибори в США, і адміністрація Обама ввела санкції проти державних установ та осіб рф, які були причетні до кібератак проти критичної інфраструктури та фінансових установ.

Як наслідок курс співпраці США з КНР та рф зазнав серйозних зрушень, особливо за президентства Дональда Трампа. Тому в Стратегії національної безпеки, опублікованій у грудні 2017 року (NSS 2017), було сказано, що «Китай і росія кидають виклик американській владі та її інтересам, намагаючись підірвати американську безпеку та процвітання» [10]. Ці дві країни (КНР та рф) виступили в якості ревізіоністів, які прагнули сформувати свій світ, протилежний цінностям та інтересам США. США також акцентували увагу на тому, що КНР намагається витіснити їх з Індо-Тихоокеанського регіону, а рф прагне відновити свій статус великої держави та встановити сфери впливу поблизу своїх кордонів. Зіткнувшись із цими новими політичними, економічними та військовими зма-

ганнями по всьому світу, США наголосили на необхідності пересмислити політику останніх двох десятиліть, засновану на припущенні, що взаємодія з конкурентами та їх включення в міжнародні інститути та глобальну торгівлю перетворить їх на доброзичливих акторів та надійних партнерів [10].

Адміністрація Трампа, дивлячись на світ як на епоху конкуренції великих держав, зайняла і тримала жорстку позицію щодо КНР та рф, яка була викликана військовим втручанням рф в Україну, а також твердженням КНР про територіальні претензії у Східно-Китайському та Південно-Китайському морях, що призвело до сприйняття КНР та рф як загрози.

Після інавгурації Байдена в 2021 році його адміністрація також визнала, що «ера після холодної війни остаточно закінчилася, і між великими державами триває конкуренція, і потрібно з'ясувати, що ж буде далі», при цьому погоджуючись і приймаючи погляди адміністрації Трампа на світ як на епоху конкуренції великих держав, а саме з КНР та рф [12]. Метою адміністрації Байдена є підтримка міжнародного порядку в «світі, який є вільним, відкритим та процвітаючим» [12]. У Стратегії національної безпеки США 2022 року йдеться про елементи такого міжнародного порядку, а саме: основоположні принципи самовизначення, територіальна цілісність та політична незалежність повинні поважатися, міжнародні інститути повинні бути зміцнені, країни повинні бути вільними у визначенні власного зовнішньополітичного курсу, інформація повинна бути у вільному доступі, універсальні права людини повинні бути дотримані, а світова економіка повинна працювати на рівних умовах [12]. Також слід зазначити, що ці цінності також закріплені в Статуті Організації Об'єднаних Націй (ООН).

На даний час адміністрація Байдена сприймає КНР як найбільшу загрозу для міжнародного порядку, підтримуваного США, яка постійно зростає. В Стратегії національної безпеки 2022 року йдеться про те, що КНР являє собою найбільш послідовний геополітичний виклик США, і підкреслюється, що КНР необхідно перемогти у цьому протистоянні. З військової точки зору, адміністрація Байдена зробила КНР центром своєї уваги, а Національна оборонна стратегія 2022 року (NDS 2022, жовтень 2022) позиціонує КНР як «загрозу, що розвивається», акцентуючи увагу на плануванні та формуванні Національної оборонної стратегії США, головний

пріоритет якої – запобігти домінуванню КНР у ключових регіонах світу [13].

Основна арена стратегічної конкуренції з КНР знаходиться у військовій/дипломатичній сфері. США прагнуть запобігти домінуванню КНР у ключових регіонах, у тому числі шляхом підтримки миру та стабільності в Тайванській протоці, незважаючи на такі виклики, як покращений потенціал та розширений спектр діяльності НВАК після її модернізації, а також жорсткі територіальні претензії КНР в Східному та Південно-Китайському морях. США нарощують можливості та зміцнюють свої позиції, підвищуючи стійкість своїх військ, які можуть бути піддані атаці з боку КНР, та розробляють Спільну концепцію бойових дій як засіб досягнення мети.

Конкуренція з КНР у військовій/дипломатичній сфері також перекинулася на економічну сферу [3]. Обсяг торгівлі між США та КНР за часи адміністрації Байдена збільшився, що призвело до більш глибокої економічної взаємозалежності між двома країнами. Однак в останні роки незаконне придбання та крадіжка КНР передових технологій у американських компаній, а також використання економічних важелів як засіб нав'язування своїх політичних претензій іншим країнам створюють серйозну загрозу для національної безпеки США. У відповідь США прагнуть запобігти відтоку нових технологій до КНР та побудувати ланцюг поставок напівпровідників та інших стратегічних товарів, які не залежатимуть від КНР.

У Стратегії національної безпеки США (NSS 2022) КНР та рф визначені як основні загрози міжнародному порядку, якого прагнуть досягти Сполучені Штати Америки. КНР є «єдиним конкурентом, який має намір змінити міжнародний порядок, дедалі частіше використовуючи економічні, дипломатичні, військові та технологічні важелі для просування цієї мети», з одного боку, а з іншого – рф становить «безпосередню і стійку загрозу міжнародному миру та стабільності» на тлі свого вторгнення в Україну [12].

Адміністрація Байдена також зазначила, що вона буде «відповідально конкурувати» з КНР, зосереджуючись на тому, щоб американські інтереси не постраждали від надмірно інтенсивної конкуренції у вигляді випадкового військового конфлікту або економічного роз'єднання між США та КНР [12]. Однак досягти цього буде

нелегко, оскільки конкуренція за військову перевагу та технологічне панування в економічній сфері буде посилюватися.

Окрім того, зважаючи на те, що КНР є найбільшою загрозою національній безпеці США, адміністрація Байдена визнала, що рф теж є «гострою загрозою», яка створює значні та постійні ризики для ключових регіонів світу, з огляду не тільки на триваючу агресію проти України з 2014 року, але й її військову інтервенцію в Сирію, її зусилля з дестабілізації своїх сусідів, її спроби підірвати внутрішньополітичні процеси в країнах Європи та Центральної Азії, а також її втручання в політику США. Основний підхід до досягнення політичної мети для США – зробити вторгнення рф в Україну стратегічним провалом. Тому сучасні методи досягнення мети щодо рф – надання якомога більшої допомоги в сфері безпеки для України, у співпраці з Організацією Північноатлантичного договору (НАТО) та іншими союзниками та партнерами, одночасно накладаючи санкції проти рф.

В адміністрації Байдена також зростає занепокоєння з приводу розширення політичного та військового співробітництва між КНР та рф. Одна з таких проблем стосується можливості надання КНР військової допомоги, включаючи високоточну та летальну зброю, рф, оскільки росія продовжує бойові дії в Україні. У лютому 2023 року Державний секретар США Ентоні Блінкен зазначив у інтерв'ю засобам масової інформації, що існує «глибока стурбованість», що КНР може надати військову допомогу рф [5]. Ще одним занепокоєнням є ризик того, що КНР і рф можуть вплинути на майбутні військові дії США, а у Стратегії національної оборони США (NDS 2022) зазначається, що дві країни можуть створити глобальну дилему в усьому світі у випадку, коли збройні сили США вступають у конфлікт за участю КНР або рф. На слуханнях Комітету Палати представників з питань збройних сил, що відбулися 28 березня 2023 року, голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Марк Міллі зазначив: хоча він не вважає відносини між рф та КНР справжнім повним альянсом, проте їх дедалі тісніше партнерство може стати майбутньою проблемою для національної безпеки США [14].

У своїй стратегічній конкуренції з КНР та рф адміністрація Байдена робить акцент на посилення співпраці із союзниками та партнерами. США працюють не самостійно щодо надання допо-

моги для України в галузі безпеки. Дійсно, у квітні 2022 року була створена міжнародна партнерська структура, відома як Контактна група з питань оборони України, яка включала всі тодішні держави-члени НАТО та 24 інші держави-партнери, включаючи Японію, Південну Корею, Австралію, Фінляндію, Швецію, Кенію та Туніс. Додатково, щоб зміцнити позиції США з такими союзниками, як Японія, Південна Корея, Австралія та Філіппіни в Індо-Тихоокеанському регіоні, була сформована структура чотирьох країн, відома як Чотирьохсторонній діалог з безпеки (Quad), що включає Австралію, Індію, Японію та США, на кшталт AUKUS – рамки співробітництва в галузі безпеки, що складається з Австралії, Великобританії та США.

Справді, держави-члени НАТО та Європейського Союзу активно підтримують Україну, накладаючи економічні санкції на рф у безпрецедентних масштабах. Крім того, вступ Фінляндії до НАТО в квітні 2023 року та Швеції у березні 2024 року призведе до збільшення витрат на оборону держав-членів НАТО та посилить протистояння на європейському фронті у випадку будь-якої можливої військової агресії рф [15]. Після прийняття своєї Стратегічної концепції у червні 2022 року НАТО зайняла активну позицію щодо підтримки безпеки в Індо-Тихоокеанському регіоні, а у комюніке, опублікованому на Вільнюському саміті в липні 2023 року, описана китайська загроза з точки зору того, що амбіції та політика примусу КНР кидають виклик інтересам, безпеці та цінностям НАТО [16]. Можна сказати, що ці кроки європейських країн є сприятливими для США, позаяк вони прагнуть переваги у своїй стратегічній конкуренції із КНР як головним конкурентом, оскільки мають зосереджувати ресурси в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Однак, враховуючи негативну реакцію інших країн, крім союзників та партнерів США, щодо підтримки, наданої Україні, та економічні санкції, введені проти рф, загострилося питання про те, чи зможуть США отримати підтримку своєї зовнішньої політики від країн, що розвиваються, та країн Глобального Півдня. А також чи буде загрозою для США у спробі знайти домінуючу позицію щодо КНР та рф. У зв'язку з цим США зазначили, що вони розглядають Статут ООН як стандарт, за яким можна визначати, чи є дії рф та КНР протиправними, і це можна розглядати як спробу отримати підтримку ширшого міжнародного співтовариства, включа-

ючи країни Асоціації держав Південно-Східної Азії (ASEAN), які хочуть уникнути необхідності вибирати між США та КНР або рф [6,12].

Адміністрація Байдена зазначає, що зусилля США протягом наступного десятиліття будуть проходити переломний момент, який визначить здатність підтримувати «вільний, відкритий і процвітаючий» міжнародний порядок, рухаючись вперед. Адже адміністрація Байдена продемонструвала свій намір створити умови, сприятливі для США конкурувати з КНР, роблячи також усе можливе для вирішення гострої загрози, яку становить рф [12]. Майбутня політика США щодо рф частково залежатиме від розвитку бойових дій рф проти України, її основні постулати включатимуть [12]: постійну підтримку України; посилення оборони територій НАТО; перешкоджання досягненню рф своїх цілей шляхом використання або загрози використання ядерної зброї; підтримку прагматичних способів взаємодії з рф з питань, що становлять взаємний інтерес.

Підсумовуючи, відзначимо: подальший вектор протистояння між США та КНР навряд чи зміниться. Дві країни від початку своєї так званої стратегічної конкуренції не поділяли ні її суті, ні сфери застосування одна до одної. Стратегічна конкуренція між США та КНР означає активне суперництво між державами, які сприймають свої фундаментальні інтереси та цінності під загрозою з боку протилежної сторони. Якщо говорити про подальшу трансформацію сфер геополітичного впливу, то напад рф на Україну став справжнім подарунком КНР. Зважаючи на технологічну деградацію рф і розрив її відносин із Заходом, це означає її неминучий перехід у сферу впливу Китаю. Тому КНР не засудила дії російського керівництва за повномасштабне вторгнення в Україну та надала йому економічну підтримку, намагаючись використати російсько-українську війну задля власного геополітичного посилення та можливої перебудови світопорядку.

Отже, все це свідчить про нову геометрію відносин у геополітичному трикутнику США, КНР, рф.

1. Геополітичний трикутник XXI століття. URL: <https://adastra.org.ua/blog/geopolitichnij-trikutnik-hhi-stolittya>. 2. Нова холодна війна, Друга холодна війна? URL: <https://forbes.ua/svit/nova-druga-i-chi-vzagali-kholodna>

na-porozi-yakogo-istorichnogo-periodu-mi-stoimo-poyasnyue-istorik-grigoriy-riy-30082023-15720. **3.** Протистояння США та Китаю: порівняння економічного та військового потенціалу держав. URL: <https://www.slovovidilo.ua/2023/03/23/infografika/svit/protystoyannya-ssha-ta-kytaiyu-porivnyannya-ekonomichnoho-ta-vijskovoho-potenczalu-derzhav>. **4.** Arakaki Hiromu. The United States and Competition with China. Masuda Masayuki, ed., *The Shifting Dynamics of Great Power Competition*. Interbooks. 2023. С.45–46. **5.** Craig Howie. Deep concern' that China could provide lethal support for Russia's war in Ukraine. *POLITICO*. 2023. February 18. 71 с. **6.** Masuda Masayuki. The Shifting Dynamics of Great Power Competition. 2023. С.110–113. **7.** Стратегія національної безпеки США (NSS 2002), вересень 2002. URL: <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/nsc/nss/2002/>. **8.** Стратегія національної безпеки США (NSS 2006), березень 2006. URL: <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/nsc/nss/2006/>. **9.** Стратегія національної безпеки США (NSS 2010), травень 2010. URL: https://obamawhitehouse.archives.gov/sites/default/files/rss_viewer/national_security_strategy.pdf. **10.** Стратегія національної безпеки США (NSS 2017), грудень 2017. URL: <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/NSS2017.pdf?ver=CnFwURrw09pJ0q5EogFpwg%3d%3d>. **11.** Стратегія національної безпеки США (NSS 2022), жовтень 2022. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2022/10/Biden-Harris-Administrations-National-Security-Strategy-10.2022.pdf>. **12.** Cory Welt, Rebecca M. Nelson, Kristin Archick, Dianne E. Rennack. U.S. Sanctions on Russia. *CRT Report*, No. R45415, Congressl Research Service, updated 2022. January 18. С. 12–15. **13.** Department of Defense (DOD), 2022 Стратегія національної оборони США (NDS 2022). 2022, жовтень 27. С. 2. For a discussion of the positioning of a “pacing thret/challenge” in U.S. national defense planning. **14.** Haley Britzky. Top US general says increased partnership between Iran, Russia, and China will make them ‘problematic’ for ‘years to come’, CNN. 2023. March 31, **15.** Based on information released by NATO in July 2023, 10 of 31 NATO member states have achieved NATO’s defense spending goal of two percent of GDP, as compared to only three member states having achieved this goal in 2014 when the goal was first set. John A. Tirpak. NATO Details Leap in Member Defense Spending Ahead of Summit. Air & Space Forces. 2023. July 8. **16.** Vilnius Summit Communiqué – NCI Agency URL: <https://www.ncia.nato.int/about-us/newsroom/vilnius-summit-communicue.html>.

References

1. Heopolitychnyi trykutnyk XXI stolittia. (2019). Retrieved from <https://adastra.org.ua/blog/geopolitichnij-trikutnik-hhi-stolittya>. **2.** Nova kholodna viina, Druha kholodna viina? (2023). Retrieved from <https://forbes.ua/svit/nova-druga-i-chi-vzagali-kholodna-na-porozi-yakogo-istorichnogo-periodu-mi-stoimo-poyasnyue-istorik-grigoriy-riy-30082023-15720>. **3.** Protystoiannia SShA ta Kytau: porivniannia ekonomichnoho ta viiskovoho potentsialu derzhav. (2023). Retrieved from <https://www.slovovidilo.ua/2023/03/23/>

infografika/svit/protystoyannyya-ssha-ta-kytayu-porivnyannyya-ekonomichnoho-ta-vijskovoho-potenczialu-derzhav. 4. Hiromu, A. (2023). The United States and Competition with China. In Masayuki M. (Ed.) *The Shifting Dynamics of Great Power Competition*, 45–46, US: Interbooks. 5. Howie, C. (2023, February 18). “Deep concern” that China could provide lethal support for Russia’s war in Ukraine”. *POLITICO*, p. 7. 6. Masayuki, M. (2023). The Shifting Dynamics of Great Power Competition, p. 110–113. Tokyo: National Institute for Defense Studies. 7. The National Security Strategy (NSS 2002). (2002). Retrieved from <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/nsc/nss/2002/>. 8. The National Security Strategy (NSS 2006). (2006). Retrieved from <https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/nsc/nss/2006/>. 9. The National Security Strategy (NSS 2010). (2010). Retrieved from https://obamawhitehouse.archives.gov/sites/default/files/rss_viewer/national_security_strategy.pdf. 10. The National Security Strategy (NSS 2017). (2017). Retrieved from <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/NSS2017.pdf?ver=CnFwURrw09pJ0q5EogFpwg%3d%3d>. 11. The National Security Strategy (NSS 2022). (2022). Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2022/10/Biden-Harris-Administrations-National-Security-Strategy-10.2022.pdf>. 12. Welt, C., Nelson, R., Archick, K., Rennack, D. (2022). U.S. Sanctions on Russia”. *CRT Report*, No. R45415. pp. 12–15. Washington: Congressional Research Service. 13. National Defense Strategy. (2022). For a discussion of the positioning of a “pacing threat/challenge” in U.S. p. 2. Washington: Department of Defense (DOD). 14. Britzky, H. (2023, March 31). Top US general says increased partnership between Iran, Russia, and China will make them ‘problematic’ for ‘years to come. CNN. 15. Tirpak, J. (2023, July 8). NATO Details Leap in Member Defense Spending Ahead of Summit. Air & Space Forces. Retrieved from <https://www.airandspaceforces.com/nato-member-defense-spending-summit/>. 16. Vilnius Summit Communiqué – NCI Agency. (2023). Retrieved from <https://www.ncia.nato.int/about-us/newsroom/vilnius-summit-communicue.html>.

Semenyuk Yurii, Lysetsyi Yurii. Geopolitical triangle. New geometry

The article conducts a retrospective analysis of the relations between the USA and China, demonstrating that they are the most significant defining factor in shaping the architecture of global security for the coming decades. It shows that these relations have undergone significant changes in recent years, transforming into a geopolitical confrontation in which Russia also has a place. Therefore, in 2017, the USA was forced to recognize China and Russia as competitors in the geopolitical sphere. The future policy of the USA regarding Russia will also partially depend on the development of Russia’s military actions against Ukraine. The conclusions indicate that the vector of confrontation between the USA and China is unlikely to change in the near future. The ongoing strategic competition between the USA and China testifies to the continuation of active rivalry between states that perceive their fundamental

interests and values as threatened by the opposing side. If we talk about the further transformation of spheres of geopolitical influence, russia's attack on Ukraine has become a real gift to China. Given russia's technological degradation and the severance of relations with the West, this means its inevitable transition to China's sphere of influence. Therefore, China did not condemn the actions of the russian leadership for the full-scale invasion of Ukraine and provided it with economic support, trying to use the russian-Ukrainian war for its own geopolitical strengthening and possible restructuring of the world order. This testifies to a new geometry of relations in the geopolitical triangle of the USA, China, and russia.

Key words: geopolitics, influence, confrontation, threat, strategic competition, world order.